యావివర్శిటీ ఉమెన్స్ ... స్టల రూమ్
నెంబరు టెన్‌లో విజయ, శారద, వి... ముగ్గురూ
మూడు పనుల్లో మునిగివున్నారు.

"వ్యక్తిత్వం" అంటే ఏమిటి? ... గంటనుండి
విశ్వద్దంగ పేకముక్కలతో "పేషే... ఆడుకుం

విజయ

జి. హేమలత

టున్న విజయ హఠాత్తుగ అడిగేస... విమల శారద
ఉలిక్కి పడ్డారు. చదువుకున్న వ...మ ఒక్క
క్షణం ఆపి విజయవైపు చూసి. మ... తన చదు
వులో మునిగిపోయింది విమల. ...వా స్తు వ్న
ఉత్తరం ఆపి చిత్రంగా చూసింది ...రద "మిమ్మ
ల్నేనే, మాట్లాడరేమిటి?" వినగ్గా ...కముక్కలు
పడేసి లేచి పడుకుంది.

"లాభం లేదే, దానికేదో పట్టుక...ది" అంటూ
పుస్తకం వడేసి లేచింది.

"నోరు మూసుకో! నే ను ...డిగినదానికి
చెప్పండి!" అంటూ విసురుగా ...ప్పు పట్టుకుని
లాగేసరికి మంచంమీద కూలబ...డి విమల.
శారదకూడా ఆలశ్యం చేయకుండా ...ప్ప ప్రక్కనే

కూర్చుంది.

"అసలు నీకీ ధర్మసందేహం ఎందుకొచ్చింది?
వస్తే వచ్చింది గాని ఆ సందేహం తీర్చేపాటి
తెలివితేటలే వుంటే.....నేను తీర్చలేను గాని
నన్ను వదిలిపెట్టు" జాలిగా చూస్తూ రెండు చేతులూ
జోడించింది విమల.

"క్షమించాం! ఫో!" అంటూ శారదవైపు
తిరిగింది.

"చూడు విజయా, ఒకవేళ మీ మామయ్య
దగ్గరనుండి ఉత్తరంవచ్చి అందులో మీ బావను
పెళ్ళి చేసుకోమని వత్తిడిచేస్తే?" అంది శారద
విశింగా చూస్తూ.

"చస్తే ఒప్పుకోను వెంటనే అంది.

"ఎందుకొప్పుకోవు?" చిలిపిగా అడిగింది
శారద.

"ఎందుకేమిటి? నాకిష్టంలేదు. యిష్టంలేకుండా
ఎలా చేసుకుంటాను?" ఆశ్చర్యంగా అంది
విజయ.

"మీ వాళ్ళంతా బలవంతంచేసి చేసేస్తే?"

"అలాంటి పరిస్థితివస్తే ... వస్తే ... క్షణం
ఆలోచించింది. శారద, పుస్తకంమాట మరచిపోయి
విమల ఆత్రంగా చూస్తున్నారు. ఏమంటుందోనని
"యింట్లోనుంచివెళ్ళిపోతాను" స్థిరంగాఅంది విజయ.

"అబ్బ! చంపావుకదే? యింకా "చస్తాను"
అంటావనుకున్నాను" అంది శారద విజయను
తడుతూ! విమల మళ్ళీ పుస్తకంలో మునిగి
పోయింది ఒకచెవి అటు వదిలేసి.

పల్లెలో మునిమాపు

అర్థంకాని అయోమయం అంతటా ప పరుచున్న నీలినింగి
దూదిపింజలు తేలియాడే మేఘపంక్తులు
గాలిలో కొబ్బరిచెట్ల కలకల నవ్వులు
డ్యూటీలో నిలుచున్న కానిస్టేబిల్స్ వర బతీర్చిన బూరుగుచెట్లు
చింతచెట్టు నెత్తిమీదికెక్కి కూర్చున్న ౯ క్రాలగుంపు
పల్లెలో మునిమాపు ఓడ చీకటిసముద్రం ' మునిగిపోతున్నచప్పుడు
పశువుల పాలధారలు చెంబుల అంచుల జలతరంగిణులు
వేణీళ్ళ కడవలతో కషజీవుల కండలపై రుద్రాభిషేకాలు
ఊరిచివరిపాకలో రష్ హెచ్చి ఖాళీ అవ గోతున్న కల్లు లొట్టెలు
గ్రామమునసబు నాటుసారాలో కోడిపలా నంజుకుంటూ వేస్తున్న లొట్టలు
తెల్లవారి సిగపట్లగోత్రాలకు ఎవరిని సిద్ధ చేద్దామా అని ఆలోచిస్తూన్న కరణం
వయస్సుమీరినా పెళ్ళికాని పంతులమ్మ (సిడెంటుకోసం ముస్తాబవుతూన్న తరుణం
నడివీధిలో దుమ్ములో దొర్లే గజ్జికుక్క ౦ములాళ్ళకు స్వాగతం చెపుతోంది
కిరోసిన్ తక్కువైన పంచాయితీదీపం హదు మంటోంది
కాన్వెపట్లో కొండెక్క (తోంది
సామాజిక రేడియో కేంద్రంలో సంఘ ౯ తి శీఘ్రగతిని
పటిష్ఠమైన సమాసాలతో బహువసందు౯ కొనసాగుతోంది..... ....

డాక్టర్ తంగిరాల

"ఆదే 'వ్యక్తిత్వం' అంటే, తెలిసిందా' అదే నాకు తెలిసిన అర్థం" అందిశారదలేస్తూ.

"అవును ఎంతసేపూ బోడికబుర్లేనా, ఏమన్నా పిక్చరుకి తయారవటం వుందా' పుస్తకం పడేసి లేచింది విమల.

'అవును కదూ! లేవిజయా' అంటూ సోప్, టవల్ తీసుకుని, అప్పటికే మొహం కడుక్కుని వస్తున్న విమలతో 'దాన్ని లేవగొట్టు' అంటూ హడావిడిగా వెళ్ళిపోయింది శారద.

ముగ్గురు తయారయి హాస్టలునుండి బయలు దేరారు. శారద అందం 'డాల్‌లక్'లా వుంటుంది. విజయ అందమైనదే అయినా ఆ మొహంలోచిరాకు స్పష్టంగా కనుపిస్తుంది. దానివలన చూడగానే చిటపటలాడుతూ కనిపిస్తుంది, యింక విమలఆకర్ష ణీయమైన విగ్రహం. చక్కగ ముస్తాబు చేసుకోవ డంలో విమలను మించిన అమ్మాయి లేదు, అయితే ఏ డ్రెస్‌లో అందంగా వుంటుందో చెప్పడం కష్టం నిజంచెప్పాలంటే ఆ ముగ్గురిలో అందమైనదివిజయే నని అబ్బాయి, అమ్మాయిలూ ఒప్పుకుంటారు.

ఒకసారి ఒక అమ్మాయి 'మీరు చాలా బాగుం టారు, జమునలాగ' అంది 'థేంక్స్! కాని అలా పొగడకండి నాకసహ్యం', అంది విర్మోహ మాటంగా లేచిపోతూ. పాపం, ఆ అమ్మాయి తెల్ల బోయిచూస్తే విమల, శారద సర్దిచెప్పి వచ్చారు.

"అవునే, నేను 'జమున'లా వుండటమేమిటి! నేను, నేనే; జమున, జమునే అయినా ఎవరు దేహిరించారు పొగడమని" అంది చిరాగ్గా, తరువాత దెబ్బలాడిన స్నేహితులతో.

మేటనీ నుండి వచ్చి తిన్నగా బీచ్‌వైపు నడి చారు. కూర్చోబోతూ ప్రక్కకు తిరిగిన శారద, తిన్నగ పడుకుని ఆకాశం వంక చూస్తున్న యువ కుణ్ణి చూసి 'హల్లో రవీ!' అంది.

రవి తుళ్ళిపడి లేచి 'హల్లో మీరా! నమస్తే విజయ అండ్ విమల' అన్నాడు నవ్వుతూ.

'ఏమిటో, రవిగారు చంద్రమండలం లోకి వెళ్ళి పోయినట్లున్నారు.' అంది విమల హాస్యంగా.

'నా మాటకేం గాని, మీరు మాత్రం మేటనీకి వెక్కిరన్నమాట'

'అయితే వచ్చారన్నమాట హాస్టలుకి'

రవి, శారద యమ్. యస్సి. ఫైనలు. విజయ, విమల యమ్. ఏ. ఫైనలు. అందుచేత రవి శార దతో ఎక్కువ చనువుగా వుంటాడు.

కబుర్లతో కాలం గడిచి పోయింది. శలవు తీసుకుని ఎవరి దారిన వారు వెళ్ళిపోయారు.

పరీక్షలు దగ్గర కొస్తున్నాయి! ముగ్గురు ఎవరి ఆలోచనలు వారు కట్టిపెట్టి శ్రద్ధగా చదువుకున్నారు. వస్తాయనుకున్న పరీక్షలు రావడం, అయిపోవడం జరిగాయి.తృప్తిగా, గాలిపీల్చుకుని,ఆ సాయంత్రం రవితో కలసి బీచ్‌వైపు నడిచారు. ప్రయా ణాల గురించి కబుర్లు వచ్చాయి. శారద వాళ్ళ ముగ్గురిని తన ఊరికి ఆహ్వానించింది.

'విజీ! మీ మామయ్యకి ఒక లెటర్ వ్రాసి పడెయ్ ఒక వారం తరువాత వస్తానని ఏయ్ విమ్మీ నీవుకూడా' అంది శారద.

"అలాగేనండీ రాణీగారు"

'శారదా! నీతో మాట్లాడాలి, రేపు ఒక్కసారి వస్తావా యిక్కడకు' అన్నాడు రవి వెళ్ళడానికి ఉద్యుక్తుడవుతూ.

"మేం వినకూడదు కాబోలు." కుతూహలంగా అంది విమల.

"వెధవ తెలివితేటలు! వినకూడదు కనుకనే దాన్నే పిలిచాడు గాని. నువ్వు నోరుమూసుకువిరా" అంది నవ్వుతూ విజయ.

ఆ సంగతి ఎలాగు ముగ్గురికి తెలుస్తుంది కనుక నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోయారు.

* * *

శారద అమ్మగారు సుభద్రమ్మ అందరినీ ఆహ్వా నించారు. శారద అన్నయ్య కృష్ణమోహన్ రవిని పలకరించాడు.

ఒకరోజు రవి, మోహన్ పైకి వెళ్ళారు. స్నేహితురాళ్ళు ముగ్గురూ డాబామీద కూర్చున్నారు.

'విమ్మీ, రవంటే నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?' అంది హఠాత్తుగా శారద.

'నా అభిప్రాయం ఎందుకు మధ్యన' అంది ఆశ్చర్యం నటిస్తూ.

'కొయ్యకుగాని,నీసంగతి కనిపెట్టాను లేవోయ్' అంది శారద.

"మీరిద్దరూ కోపం తెచ్చుకోకండిగాని, నాకు నిజంగా మొన్ననే నాకు అలాంటి అభిప్రాయంకలి గింది. తనకుందో లేదో నేనెందుకు బయటపడటమని మీతో చెప్పలేదు" అంది తలవంచుకుంటూ.

"సంతోషించాంగాని, మీ ఇంట్లో మాటేమిటి?" అంది విజయ.

"నా ఇష్టమే, మా వాళ్ళిష్టం!"

"అదిసరేగాని విన్నొక్కట అడుగుతాను.అసలు రవికి నీమీద ఏమన్నా ఐడియా వుందేమో అను కున్నానుగాని, గాలి యిటు తిరుగుతుందనుకోలేదు" అంది విజయ విమలవైపు చూస్తూ

"ఛ! ఛ! మా కిద్దరికీ అలాంటి ఉద్దేశ్యం లేదు. అంతకు ముందే అనుకున్నాను విమలను ప్రేమిస్తున్నాడేమోనని. ఆ సంగతి మొన్న చెప్పి తనరి ఉద్దేశ్యం కనుక్కుని రమ్మన్నాడు" అంది నవ్వుతూ.

"ఇంకేం కనుక్కున్నావుగా యిక దయచెయ్యి. మేమిద్దరం కబుర్లు చెప్పుకుంటాం" అంది విమల వెక్కిరింతగా.

* * *

రవి, విమల వివాహం ఆ సెలవుల్లో జరిగి పోయింది. రిజల్ట్సు తెలిసాయి. రవికి యూనివ ర్సిటీ ఫస్టు, శారదకు, విజయకు ఫస్టుక్లాసు, విమ లకు సెకండుక్లాసువచ్చింది. విమల, రవి హనీ మూన్ ట్రిప్పు వేసుకున్నారు.

నవల చదువుతున్న శారద పోస్టుమాన్ కేక విని పరుగునవచ్చి పెండ్లికార్డు బరువైన కవరు అందుకుంది. ఒక్క క్షణం రైటింగుచూసి ఆశ్చ ర్యంగా కాస్త తీసింది. 'చి॥ సౌ॥ విజయను ... చి॥ శేఖర్ కిచ్చి' అని వుంది. ఆశ్చర్యం పోయి

మళ్ళీ చదివింది, సందేహంలేదు. విజయ
వాళ్ళ బావతో. ఏమీఅర్థంకాక అక్కడే
కూర్చుని కవరు విప్పింది.

నా ప్రాణంలో ప్రాణమా, శారదా!

విమ్మీ హనీమూన్ ట్రిప్పులో వుంది
ఉత్తరం, కాస్త నీ కందేసరికి నేను పె
మీద కూర్చుని వుంటాను. అదిగో కోపం
కదూ! పెండ్లికొడుకెవరో చూసేవుంట
రావటం యిష్టంలేదే. అందుకే యిం
పంపిస్తున్నాను. నేనేమౌతున్నానో, నాకే
స్థితిలో వున్నాను. నన్ను అర్థం చేసుకో
య్యని బావ పెట్టలేని బలహీనత,
చేసుకుంటున్న బావమీద కసి, పీళ్ళందరి
అసలు లోకంమీద కసి ... ఒకసా
గుర్తుందా "యింట్లోనుండి వెళ్ళిపోతా"
కాని దానికన్న, అక్కరలేదంటున్నా
కుంటున్న బావమీద కసి తీర్చుకోవాలి
అటుపైన అంత ధైర్యం (మామయ
మాంసపాలు చేసే ధైర్యం) లేకపోయి
తెలుసుగా నాన్నగారు పోయిన దగ్గరను
మామయ్య ప్రాణంగా పెంచారు. నా
తీర్చి నాకు తండ్రిలేని లోటుతీర్చారు
నన్నర్థంచేసుకున్నట్టు యింకొకరు చేస
ఎందుకో ఈ విషయంలో మాత్రం నను
దానికే ప్రయత్నించారు. పెద్దమామయ్య
రిస్కులో పెట్టి ఈ పెండ్లి జరిపిస్తున్నా
అమ్మకు యిష్టమే. "మంచి ఉద్యోగం
మవ్వంటే యిష్టం, యింకేవిటి?"
విజయేకాని, తన నా దృష్టితో చూడలేద
నాకుకావలసింది నేను కూర్చోమంటే
నిల్చోమంటే నిల్చునే మా బావకాదు న
లాలించే భర్తకావాలి. యిదంతా నీకు
చెప్పాను. ముఖ్యంగా పెదమామయ్య
అనుభవిస్తున్న స్వర్గం మామయ్యా చిన్న
బాధ పెట్టటం యిష్టంలేక సరేనన్నా
తెలివితక్కువగా ప్రవర్తిస్తున్నానంటావ
విషయంలో నా ప్రాణంపోయినా నాకు
కాని మనసు లేని పనులను చేసుకుం
ఎలావుంటుందో దానికి రుచిచూపించా
శేఖరానికి ఒకసారి అభిప్రాయం చెప
చేసుకోవటం యిష్టంలేదని. అయినా
కుంటాడట. ఎలా చేసుకుంటాడో చూడాల
అమ్మాయిని ఏ మొహంపెట్టుకొని చే.
వ్వ! బొత్తిగ ఆత్మాభిమానంలేదు.

అలాగని పగ తీర్చుకోవటానికి చే
సుకుంటున్నావా? అదేం కాదు. ఆ
ఎక్కడిది? నన్ను చూస్తే కరిగి నీరై
ఏదో దేవతను చూచినట్టు చూస్తారు.
పిచ్చెత్తిస్తుంది. ఏ మయితేనేం నేను
కుంటున్నాను. జహాక ఓడిపోవచ్చు
పరే కసి తీర్చుకోవాలి, అందుకో
నాకు బాధలేదు.మరి వుంటా. విమ్మీ
తుల వ్రాయును. నేను ఎల్లుండి
వెళ్ళిపోతున్నాను బావతో. ఆ ఎ
వ్రాయి. యిదే రకం మనస్తత్వమో

పెండ్లే.
ఫోటో
నా. ఈ
పీటల
వస్తోంది
నువ్వు
లేట్‌గా
ర్థంకాని
మామ
య్య. పట్టి
వ కసి.
పన్నానో
న్నాను.
రి చేసు
ంచింది.
ని అవ
. నాకు
. చిన్న
తికోరిక
అయన
రు. కాని
వప్పించ
అందర్ని
, యింక
స్తున్నాడు
ంటుంది.
ప్పుడూ,
కున్నని.
కాసింది
ఇదివరకు
కొడుకు
మయ్యని
. నేను
ఈ నా
గలేను
సంసారం
అయినా
తను
న్నే చేసు
ప్రేమించిన
టానో!
సంటున్నా
ధైర్యం
పోతాను.
అదే నాకు
స్కు తీస్తు
అయినా
మయినా
గానే సంగ
ంగులూడ
కి లెటర్
లోచించు.

చందా రేట్లు

	ఏజంటుద్వారా	పోస్టుద్వారా
మూడు మాసాలకు	రు. 5-20	రు. 6-50
ఆరు మాసాలకు	10-40	13.00
సంవత్సరానికి	20-80	26.00

ప్రగతి

(సచిత్ర వార పత్రిక)

పేట్రియట్ హౌస్, విజయవాడ-4.

మరి వుంటా! బై బై, తమరి సంగతేమిటి?
కాస్త ముందు పంపు అమ్మాయ్.

నీ 'విజ్జీ'

చదవటం పూర్తిచేసి ఆలోచిస్తూ అలాగే
కూర్చుంది శారద. "విజయ ఎందుకిలా చేస్తుంది?
ఏం జరగబోతోంది? భగవాన్ దాన్ని క్షమించి,
రక్షించు. జీవితాన్ని చక్కదిద్దుకునేటట్లు ఆశీర్వ
దించు' మనస్సులోనే వేడుకుంది. అంతలో కృష్ణ
మోహన్ వచ్చి శారదను చూసి ప్రక్కనే కూర్చుని
కాస్త చూచాడు. జరిగిన దంతా చెప్పింది శారద,
"యిప్పుడెలాగు అన్నయ్యా?" అంటూ.

"మీ ఆడవాళ్లు అంతేలేవే, అలావుండి పోకుం
డేవిటి మీ ఫ్రెండు! అందులోనూ నేవల్ ఆఫీసర్
వైఫ్, వాళ్ళ లైఫ్ భలే జాలీగా వుంటుందిలే.
రెండు రోజులుపోతే ఆదిగారే వదలకుండా తిరుగు
తుంది నువ్వేం బెంగెట్టుకోనక్కరలే" నవ్వుతూ
అని వెళ్ళిపోయాడు.

"నీకు తెలియదు విజయ సంగతి" అంటూ
గొణుక్కుంది శారద.

'మా ఫ్రెండు 'శ్యామ్' వస్తున్నాడు ఎల్లుండి.
అన్నాడు బట్టలుమార్చుకుంటూ. 'అలాగా' అంటూ
భోజనానికి లేచి వెళ్ళింది.

* * *

విజయ పెళ్ళయిపోయింది విచిత్రంగా. కోరు
కున్నదికాదు. యిష్టపడింది కాదు "మేరీజెస్ ఆర్,
మేడ్ఇన్ హెవెన్" అన్నమాటఅక్షరాలనిజమయింది
విజయ విషయంలో. ఒకలాంటి పిచ్చి ఆనందంతో
విజయ మొహం మెరుస్తోంది. పెళ్ళయిన మర్నాడు
చిన్న మామయ్య విశ్వమూర్తి పిలుస్తున్నారని
కబురు విని ఆయన గదికి వెళ్ళింది విజయ.

"చూడమ్మా విజయా! యింతవరకు నీ యిష్టం
లేకుండా ఏపని చెయ్యలేదు, కాని జీవితంలో అతి
ముఖ్యమైన పెండ్లి విషయంలో మాత్రం నీవు
మనస్ఫూర్తిగ అంగీకరించినట్లు చెయ్యలేక
పోయాను. నన్ను క్షమించుతల్లీ. నీలాగే నేను
పెద్దవాళ్ళ మాటకు కట్టుబడిపోయాను. అయినా
యిందులో నువ్వంత బాధపడవని అనుకుంటాను.
శేఖరానికి నువ్వంటే ప్రాణం, నీ మాట కెదు
రుండదు. నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజిస్తాడు. అదే
నాకు కావలసింది. అందుకే సాహసించాను. ఇ
వాడిని చిన్నప్పటి నుండి ఒక లాంటి పిరికితన
ఆ విషయం నువ్వు అర్థంచేసుకుని నీ కాపుర
చక్కదిద్దుకోమ్మా. ఈ రోజుల్లో శేఖరంలాంటి
అబ్బాయిలు దొరకటముకూడా కష్టమే. ఇంట్లో
పరిస్థితులు చూశావుగా, మీ అమ్మకు యిష్టమే.
ఎందు కయిష్టమో సరయిన కారణంకూడా చెప
లేకపోయావు. ఇప్పుడలా అనిపించిన తరువా
సరిదిద్దుకుంటావు నీవే. అన్నీ ఆలోచించే చే
నమ్మా. నన్నర్థంచేసుకో." కంటినీరు వత్తుకుంటూ
అన్నారు విశ్వమూర్తి.

కనుకొలకులలో నిలచిన నీటిని చిటికినవ్రేలితో
తొలగించి చటుక్కున ఆయన పాదాలకు నమస్క
రించింది.

"అభీష్ట సిద్ధిరస్తు" దీవించారు.

కసిగా నవ్వుకుంది విజయ.

* * *

ఆరోజు రాత్రి ఏదో హడావిడిచేసి అమ్మలక్క లందరూ విజయను గదిలోకి తోసారు. శేఖరం కాలుస్తున్న సిగరెట్టు యాష్ట్రేలో పడేసి లేచి వచ్చాడు. "ఇన్నాళ్ళవిజయ వేరు, ఇప్పుడుతనభార్య ఈ అపరంజి బొమ్మ. చదువుల సరస్వతి అపురూపమైన కన్య విజయ తన భార్య. తన సొత్తు అనుకుంటేనే ఏదోగా వుంది. తనేమి కాదు. ఏదో బి. ఏ. పాసయిన తర్వాత నేవీలో మంచి ఉద్యోగం దొరికింది అదృష్టంకొద్దీ, అయినా విజయెక్కడ తనెక్కడ. పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకోవాలి. ఎంత చిలిపిదని." ఆలోచనలు కట్టిపెట్టి లేచాడు. విజయ మొహంలో సిగ్గుగాని, తీయని అనుభూతుల ఛాయలుగాని కనిపించడం లేదు. స్థిరంగా చూస్తూ కూర్చుంది. ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

'నాకు కలవు లేదు ఎల్లుండి పోవాలి మనం' అన్నాడు ప్రక్కన కూర్చుంటూ.

'నాకు తెలుసు' అంది ముక్తసరిగ.

'విజయ' అన్నాడు మృదువుగా, గంభీరంగా భయంగా. భక్తుడు భగవంతుణ్ణి ధ్యానించే విలువులా వుంది.

విజయ ఏమీ చలించలేదు "ప్లీజ్, నేనలా సోఫాలో పడుకుంటాను, నన్నేమీ అనకు. నాకేమీ బాగాలేదు" అంది చిరాగ్గా. పేరు కారిపోయాడు శేఖరం. దీపాళిలా వెలిగిపోతున్న విజయను చేరడానికికూడ దాసుకున్న ధైర్యమంతా నీరుకారిపోయింది. విజయ వెళ్ళిపోయింది సోఫాలోకి విరుత్తరుడయిపోయాడు.

"తనకెందుకింతభయం. విజయను ఏమనలేకపోతున్నా దేందుకనీ, అసలు విజయ యిలా ప్రవర్తిస్తుందెందుకు. తనతో సరదాగా మాట్లాడి, నిసిమాలకి. షికార్లకు వచ్చేదికదూ. ఒక్కసారెప్పుడో అంది పెండ్లి చేసుకోవడం యిష్టంలేదని. కాని ఆ తరువాత ఏమనలేదు, అయినా చిన్నప్పటి

ంది గుండెల్లో గూడు కట్టుకున్న విజయను సిని వుండగలదా! యిక జీవితమంతా యిలాగే ంటుందా? అలా అయితే బ్రతకడం ఎట్లా? భ. , ఈరోజేదో చికాగ్గా వుంది వుంటుంది. రేపటి ంది బాగానే వుంటుంది. తను యింటిని స్వర్గం యదూ" పరి పరి విధాల ఆలోచిస్తూ కాళ్ళాలిగా జరిగినది మరచిపోతూ, జరగబోయేది హించుకుంటూనే తెల్లవారుఝామున నిద్ర యాడు శేఖర్.

* * *

విమల, రవి, కాలేజీలు తెరిచే టైముకి వ్చారు. విమల నాన్నగారు యిద్దరికి ప్రక్కవూర్లో త్తగ తెరిచిన కాలేజీలో లెక్చరర్సుగా సంపాదాడు ఇన్‌ఫ్లూయిన్స్ ఉపయోగించి. ఉద్యోగులో జాయిన్ అయి, శారదకొక ఉత్తరం సి పడేసింది.

శారదపెళ్ళి శ్యామసుందర్‌తోస్థిరపడిపోయింది. యిన తరువాత రావడం పడదని, యింకో నెలలు టైముందికదా, అని, విమల ఉత్తరం దుకోగానే విమల దగ్గరకు బయలుదేరింది.

శారదను చూడగానే ఎగిరి గంతేసినంత పనింది విమల. కబుర్లకు కాలమే చాలడం లేదుయకు పెళ్ళయిన సంగతి చెప్పింది. ఆశ్చర్యయిందో విమల.

'ఏయ్! విమ్మీ కాలేజీకిరావా! సివమ్మో మ ద మా ఉద్యోగాలు "ఊడగొట్టి ...కావేమిటి?' న్నాడు కాలేజీకి తయారవుతూ హాస్యంగాన్నాడు రవి.

అవునేవ్! మీరు వెళ్ళండి. నేను వంటచేసిమతాలే' అంటూ తరిమింది కాలేజీకి.

పదకొండు గంటలకు వచ్చేసింది విమల. 'అదే' అంటే "క్లాసుల్లేవు. యింకా ఎడ్‌మిషన్స్ కున్నాయి. మధ్యాహ్నం క్లాసు మా కోలీగ్‌కి చెప్పి చక్కా వచ్చాను" అంది మొహం కడుక్కుంటూ. యిద్దరూ భోజనాలు చేసి కబుర్లలో పడ్డారు. "విజయెందుకలా చేసిందంటావ్" అంది మాటలమధ్యలో. "ఏమోనే నాకూ అర్థంకావడం లేదు. ఇదిగో అదివ్రాసిన ఉత్తరంచూడు" అంటూ బాగ్‌లోనుండి ఉత్తరంతీసి యిచ్చింది.

ఉత్తరం చదవటం పూర్తిచేసి విమల "ఎందుకిలా చేస్తుంది? దాని మొహం. కనిపెట్టుకోవడమేమిటి, ఎవరిమీద? ఎందుకింద పిల్లిగా ఆలోచించింది' దానికీ నిజంగా బుర్రలేదు. ఆఖరికి ఏమి జరుగనున్నదో" అంది కళ్ళు నీళ్ల తుడుచుకుంటూ.

* * *

శారద పెళ్ళికివచ్చింది విజయ. అసలు రాదేమోననుకున్న విజయ రెండు రోజులు ముందుగానే వచ్చింది. విమల, రవి పెళ్ళినాటికి వచ్చారు. విమల కొద్ది రోజుల్లో తల్లి కాబోతోంది. స్నేహితురాళ్ళిద్దరూ ఆటపట్టించడం మొదలు పెట్టారు. విజయ యిన్నాళ్ళకన్నా చలాకీగానవ్వుతూ హాస్యాలాడుతూ నవ్విస్తూ తిరుగుతోంది. అయినా ఆ మొహంలో యిన్నాళ్ళ కళ లేదు. కళ్ళక్రింద నల్లని చారలేర్పడ్డాయి. మనిషి పైకి బాగానే వుంది. కాని ఆ కళ్ళల్లో ఆకర్షణ మెరుపు కరిగిపోయాయి. విజయనుచూసి ఆశ్చర్యపోతున్నారు- విమల, శారద. చూడగా, చూడగా యిదంతా తెచ్చిపెట్టుకున్న సంతోషమేమో నన్న అనుమానం కలుగుతోంది యిద్దరిలో, కాని ఎవరూ ఏమీ ప్రశ్నించడానికి అవకాశం యివ్వడంలేదు విజయ.

అయితే యిది ఏడ్జెస్ట్ అయిపోయిందా, లేకపోతే మనల్ని మభ్యపెడుతుందా?" అనుకున్నారిద్దరూ విజయ స్నానానికివెళ్ళినప్పుడు. శారదపెళ్ళి శ్యాంసుందర్‌తోజరిగిపోయింది. పెళ్ళయిన వెంటనే కలకత్తాకు తీసుకుపోయాడు. విమల, విజయపీడ్కోలిచ్చివచ్చారు. అంతా అయిపోయింది. అసాయంత్రం ప్రయాణమవుతూ విజయను ఆహ్వానించింది విమల.

"ఎలాగు యింత దూరం వచ్చావు. మా ఇంటికి వచ్చి చూచివెళ్ళిపోదువుగాని" అంది రాదేమోనని కుంటూ. కాని వెంటనే ఒప్పుకుని బయలుదేరుతున్న విజయను చూచి ఆశ్చర్యపోయింది.

"మా అబ్బాయికి పెళ్లాన్నెప్పుడిస్తావు" అంది విమల, విజయ దాంపత్యజీవితం తెలుసుకోవాలని.

"అదేదో సామెత చెప్పినట్లుంది నీతో. నాకు అబ్బాయేనని గ్యారంటీ ఏమిటి." అంది నవ్వుతూ.

"పోనీ అమ్మాయి అయితే, అల్లుణ్నివ్వు. చిన్నవాడయినా ఫరవాలేదు" అంది రాణీకొస్తూ.

"అలాంటి, ఆశలేం పెట్టుకోకమ్మాయ్. కావాలంటే ఆ క్రొత్త పెళ్ళికూతురి నడుగు" నవ్వుతూ లేచిపోయింది.

వారం తరువాత ప్రయాణ మవుతూ అంది విజయ:

"విమ్మీ! ఎందుకే. అదీ, నువ్వు అలా బుర్ర బద్దలుకొట్టుకుంటారు నా గురించి? అన్నీ విషయాలు నేను చనిపోయే లోపల చెప్తానులే, మరి మీకు కాకపోతే ఎవరికి చెప్తానే? అప్పుడు గెలుపెవరిదీ మీరే చెప్పాలి. వస్తా మరి, అనవసరంగా

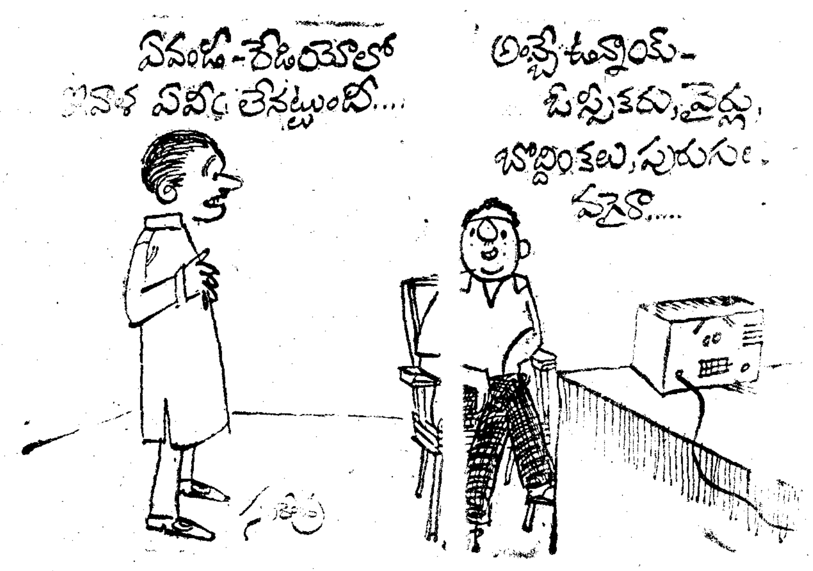

ఖ్యర పాటుచేసుకోకు. వస్తా రవి. దె ీ కాగానే
లెటర్ వ్రాయి" అంటూ చెయ్యి వూ ది.

• •

శేఖరం ఆఫీసు నుండి వచ్చే స విజయ
యిల్లంతా నీట్‌గా సర్ది. టిఫిన్ చేసిపె ది.రాగానే
కాఫీ. టిఫిన్ అందించి పెళ్ళి కబుర్లు చెప్తుంది
ఎంత సరదాగా గడిచింది. విమల స తి అన్నీ
వగలబడి నవ్వుతూ చెప్తూంది. టిఫి తింటూ
ఆలోచిస్తున్నాడు, మధ్య మధ్యలో ఃయ్యానంగా
'ఊ' కొడుతూ. అదేం పట్టించుకోన చెప్పుకు
పోతుంది విజయ.

శేఖరం అయోమయ స్థితిలో పోయాడు.
"యిలా ఎలా నవ్వగలుగుతోంది విజ తనకేమీ
బాధలు. ఆలోచనలూ లేవా? అ ద తా తన
భ్రమేనా? తనెందు కలా నవ్వలేక తున్నాడు
ఇదేమంత చిన్నవిషయమా, మరచిపో నవ్వుతూ
తిరగడానికి. విజయముందు తనెంత అల్పుడు
ఎప్పుడూ నవ్వుతూ. కబుర్లు చెపు . అన్నీ
అందిస్తూ తిరుగుతుంది. కాని అదేన తో "గుడ్
నైట్" చెప్తూ తన గదిలోకి వెళ్ళి త పు వేసేసు
కుంటుంది. విజయ మాట్లాడినా, నా తనేం
మాట్లాడలేడు. మైకంలో పడిపోతాడు ఆ మైకం
నుండి తేరుకునేసరికి విజయ గాఢని లో మునిగి
పోతుంది. ఎందు కిలాంటి శిక్ష కి. తనేం
పాపం చేశాడు, విజయను ఆరాధించ ఏ నేరమా.
అమెను చూస్తూ బ్రతకగలిగే ఓర్పు నా కెందు
కివ్వావు భగవాన్!

వచ్చిన క్రొత్తలో రెండు గద ఏర్పాటు
చేసిన విజయను అడిగాడు అదేవిటని

"మై డియర్ శేఖర్! మనమిద్ద ఫ్రెండ్స్
లాగానే బ్రతకాలి. అంతకుమించి మీ వుండ
కూడదు. అయితే ఎందుకు చేసుకున ంటావా?
దానికి సమాధానం నీ దగ్గరే వుంది. వ్వే నన్ను
చేసుకున్నావు. మనసులేని మగువ అయితే
ఎలా వుంటుందో నీకు తెలియాలి. యిష్టం. ని
నెలాగైనా తిప్పగు. నాకత్యంతరంచే కాని నన్ను
వలవంతం చేశావంటే నా కవం చూస్తావు!
వస్తా గుడ్‌నైట్ అంటూ వెళ్ళి ంది. మతి
పోయినట్లు కూలబడిపోయాడు శే.

ఏం జరుగుతుందో, ఏమి గబోతోందో
అర్థం కాలేదు. అంతే ఆరోవరస సంవత్సరం
నుండి

ఆలోచనలనుండి తేరుకునేసరికి జయ చక.
చక వంట చేసేస్తోంది. ఒక్కసా ఆ ప్రైవేలా
కోపం ముంచుకొచ్చింది. మరుక్ష ఆ కోపం
కరగిపోయి దుఃఖంముంచుకొచ్చింది తల పట్టుకుని
అలాగే కూర్చుండి పోయాడు. అ టికి ఏమన్నా
మారుతుందేమోనని ఒకటి రెండు పొద్దు చాలా
ఆలస్యంగా వచ్చాడు యింటికి, పారి క్లబ్బు
గర్ల్ లిల్లీని తీసుకుని వచ్చాడు, అ నా అదే చిరు
నవ్వుతో ఆహ్వానించింది. "గుడ్ గా వుండాలి"
అంది తనతో. తనకి కావలసింది ల్లీ, రీటాలు,
క్లబ్బులూ డ్రింకులూ, అన్నీ న్నాయి కాని
యిదేం నరకం! తనెందుకింత హోయడబు
పోతున్నాడు.

"విజయా నేనేం, తప్పుచేశాను. నన్నెందుకిలా శిక్షిస్తున్నావు. నిన్ను ప్రేమించడం నా బలహీనతే కావచ్చు దానికింత శిక్ష విధిస్తావా నన్నెందుకు అన్నీ వుండి, ఏమీ లేని వాణ్ణిగా చేస్తున్నావు? విజయా ప్లీజ్, కారణంచెప్పు, నన్నేం చేయమంటావో చెప్పు" విజయ చేతులు పట్టుకుని కళ్ళల్లో నీరు చిప్పిలుతుండగా అడిగాడు. ఒక్కక్షణం చలించినట్టు కనబడింది విజయ.

"ఆదేనాకసహ్యం, అలాదేబిరిస్తావెందుకు. నేను కాదంటే చచ్చిపోతావా? మగవాడివి కాదూ. ఛీ, ఛీ ఏదేవదే నా ముందు ఎందుకలా ఎక్స్‌పోజ్ అయి పోతావు, నీకు ముందే చెప్పాను నీ మీద అలాంటి ఉద్దేశ్యం లేదని. అయినా నన్నే చేసుకున్నావు. దానికి అనుభవించు. నేనేం చేస్తాను. నేనూ మనిషినే నాకూ మనస్సుంది. అది నీహోదా. డబ్బుని చూసి లొంగిపోతుందని భ్రమపడ్డావు మీరంతా నన్ను నాశనం చేశారు. నువ్విలాగే శిక్షింపబడాలి మనస్సులేని ఆకదాన్ని చేసుకుంటే యింతకన్నా మంచి బ్రతుకెలా వస్తుందనుకున్నావు. అయినా నిన్నేమీ అభ్యంతరపెట్టలేదే. నీ యిష్టమొచ్చినట్లు తిరుగు. నన్ను నేను మరచిపోదామని అనుక్షణం ప్రయత్నిస్తుంటాను.కాని నీబలహీనతే నన్ను మరచిపోనివ్వలేదు. నాకు వ్యక్తిత్వం వుంది. నన్ను శాసించి లాలించే భర్త కావాలి. అవి రెండూ నీలో లేవు. దాసగా నిన్ను అభిమానించాను. కాని భర్తగా ద్వేషిస్తుంది నా మనస్సు దానికి నేనేం చేయలేను. ప్లీజ్. నన్నిలా బ్రతకనీ" ఏడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది. అంతే మరెన్నడూ అలాంటి ప్రస్తావన రాలేదు యిద్దరి మధ్య.

అయితే మిగతావన్నీ మామూలే, కలసి క్లబ్బుకి సినిమాలకి, షికార్లకి వెళ్తుంది. యాంత్రికంగా తిరిగి వస్తారు. లేకపోతే యిద్దరూ పిచ్చెత్తిపోయి వుందురు.

• • •

రమ్మని వ్రాసిన విజయ ఉత్తరం అందుకుని పాపను తీసుకుని రవి, విమల వచ్చారు.

ఆప్యాయంగాఎదురేగి పాప నందుకుంది.ఎంతో సంతోషంతో స్నానానికి భోజనానికి రెడీ చేసింది

ఇల్లంతా చాలా నీట్‌గా వుంది. సోఫా సెట్లు అందమైన నైలాన్ తెరలు, ఖరీదయిన ఆర్టికల్స్ ఆయిల్ పెయింటింగ్స్‌తో చక్కగా అలంకరించి వుంది.

ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనాలు ముగించారు. శేఖరానికి ఫోను చేసింది త్వరగ రమ్మని. అందరూకలసి కారులో ఊరంతా తిరిగి హోటల్లో భోజనాలు చేసి యింటికి చేరుకున్నారు. శేఖరం దాచినా దాగని వేదన పసిగట్టాడు రవి. ఆ రాత్రి విమలతో అదే అన్నాడు.

"ఏమోనండీ, యిది చూస్తే యిట్లా కబుర్లు చెప్తోంది. సరదాగానే వుంటున్నారు కదా. అయినా ఏవిటో ఏమీ అర్థం కావడం లేదు. ఇది మన మార్పుకుని వుంటుంది, లేకపోతే అంత సరదా ఎలా వుండ గలుగుతుంది?" అంది పడుకుంటూ.

వారం రోజులుండేసింది బలవంతంగా ప్రపంచంలోని సంగతులన్నీ మాట్లాడుకున్నారు 'నీ సంగతేమిటి?' అంటే, అందుకేగా రమ్మని వ్రాశాను, తొందరెందుకు, తెలుసుకుందువు అని కొట్టిపారేసింది.

ఉదయం లేచేసరికి ఏ హడావిడీ వినిపించి పోతే లేచి వచ్చింది విమల ఆశ్చర్యంగా. ఇం లేవలేదు కాబోలనవి తనే మొహం కడుక్కొ వచ్చి కాఫీ పెట్టింది. రవిని లేపి శేఖరం గదిదగ్గర నిలబడి 'విజయా' అని పిలిచింది. ఆ పిలుపు శేఖరం లేచి తలుపుతీశాడు. విజయ వుందేమో చూస్తున్న విమలను చూసి, "విజయ బెడ్ రూం అదండీ" అంటూ ఎదురుగా వున్న గది చూపి తలవంచుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆశ్చర్యపోయింది విమల.

"తనెంత మూర్ఖురాలు. ఇన్నాళ్లన్నా ఈసంగతి కనిపెట్టలేక పోయింది. వెంటనే ఆరోజు యిల్లు చూపిస్తూ "యిక్కడెందుకుబెడ్?" అంటే "పగలు పడుకుంటాను ఏమైనా చదువుకుంటూ. తరువాత సింగిల్ గెస్టులకి" అంది నవ్వుతూ. విజయ ఎంత తెలివిగా తప్పించుకుంది. యిప్పుడెక్కడికి పోతుంది." అనుకుంటూ తలుపు తెరచి ఒక్క క్షణం అలాగే నిలబడిపోయింది. కావ్యకన్యలా అతి సుందరంగా, మనోహరంగా, ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది. ఆ చిరునవ్వు చెదరలేదు. కిటికీలోంచి వీచే గాలికి ముంగురులు అందంగా నుదుటిమీద పడుతున్నాయి. మైమరచినట్లు చూస్తూ వుండిపోయింది ఆ సుషుప్త అందాన్ని. తెలివితెచ్చుకొని "అమ్మ దొంగా" అంటూ వెళ్ళి మీద పడేసరికి చల్లగా తగిలింది విజయ శరీరం. "అబ్బ, ఇదేమిటి?" అనుకుంటూ చెయ్యిపట్టుకుని చూసేసరికి అంతా అర్థమయింది. 'విజయా' అంటూ పడిపోయింది. మొహం కడుక్కుంటున్న శేఖరం పావుస్తు ఆడిస్తున్న రవి ఒక్కసారే వచ్చారు. రాని కేమీ అర్థం కాలేదు. రవి, విమలను లేవదీసి మొహంమీద నీళ్లు చల్లాడు. తెలివి వచ్చిన విమల వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

శేఖరం మతిపోయినట్లు, అలాగే విజయ మొహంమీద చూపు నిలిపి అలాగా నిలబడ్డాడు. స్థిరంగా కాస్సేపటికి రవి భుజంమీద చేయివేసి అయోమయంగా చూశాడు. "నేనేమి చెయ్యలేదు. అన్యాయం కనుపిస్తోంది ఆకళ్ళల్లో". రవి తడుముకొని "శిలా మూర్తిలా నిలబడిపోతేకాదు. రండి డెలిగ్రామ్ యిచ్చి వద్దాము. అంతా అయిపోయింది. మన చేతిల ఏమిలేదు." అంటూ చేయి పట్టుకుని తీసుకుని వెళ్ళిందుకు యాంత్రికంగా అనుసరించాడు.

వాళ్ళలావెళ్ళగానే ఏదో ఆలోచనవచ్చి, విజయ పెట్టె తెరిచింది. విమల అనుకున్నట్లుగానే మీద 'విమలకు' అని వ్రాసిన కవరు కనిపించింది. ఆత్రంగా విప్పింది.

విమ్మీ!

నీవు చదివే కారణకిప్పు. నేను గెలిచానో, ఓడిపోయానో చెప్పుకోండి చూద్దాం. ఏమయ్యో నాకే తెలియడంలేదే!

ఒక విధంగా బావ విషయంలో నేను ఆ మాట నిలబెట్టుకుని గెలిచాను. కాని జీవితం చిత్తుగ ఓడిపోయాను. ఏమైనా నా ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చుకున్నాను. నేను "విజయ"నే. విజయం మనదే. 'ఎంత మూర్ఖురాలు?' అనుకుంటున్నావు కదూ. నిజంగా మూర్ఖురాలినే. అసలు నాలాంటి మనస్తత్వం ఎవరికీ వద్దే బాబు. ఏ వైకాంత స్పెషలిస్టు నన్నా కనుక్కో. నాది ఏ రకం మనస్తత్వమో పాపం. బావను తలచుకొంటే జాలేస్తుంది. కాని తనే చేతులారా చేసుకున్నదానికి నేనేమి చెయ్యను? బోసి ఒక్కతెనన్నా. "నేను నీ భర్తని. నాయిష్టం వచ్చినట్లు చేస్తాను" అని బలవంతంగా లొంగదీసుకోలేదు. నేను కాదన్నప్పుడు తృంగిపోయాడు. అదే నాకు మరీ అసహ్యాన్ని కలిగించింది. నా మాటంటే మాట అయితే మొదటో నేనే అన్నాలే "నన్ను బలవంతం చేస్తే చచ్చిపోతానని, అన్నంతలో చచ్చిపోతానా! పంతరిగా నా గదిలో పడుకున్నప్పుడు నా బావ ఏమని చెప్పను? వెంటనేలేచి తన దగ్గరకు వెళ్ళిపోదామనుకుంటే అభిమానం అడ్డు వచ్చేది. తను అలా దూర పడకపోతే సినిమా హీరోలా నన్ను బలవంతంగా లొంగదీసుకుంటే సంతోషించేదాన్ని. కాని అంతధైర్యంఏదీ

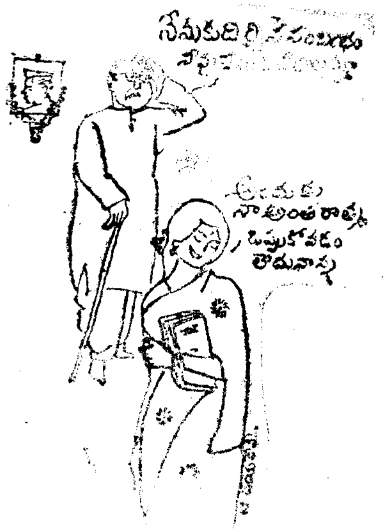

అలా ఆలోచిస్తూ కూర్చున్న బావను చూస్తుంటే పైశాచికానందం కలిగేది. ఆ క్షణాల్లో, మళ్ళీ తెల్లవారితే తనను ఎదురుగా చూస్తుంటే యింత అసమర్థుడు, అసహాయుడు అయివుండీ నన్ను బలవంతంగా చేసుకున్నాడనే కసి, కోపం, ఏడిపించాలనే బుద్ధి. యిదేం మనస్తత్వమో చెప్పు. "యిందువల్ల నా కొరిగేదేమిటి?" అంటావా, అలా ఏడిపిస్తున్నా ననే ఆనందం, నా వెంట కుక్కలా పడి వుంటాడనే గర్వం. అవి చూసుకునే ఈ సంవత్సరం బ్రతికానే. కాని నేను మనిషిని. నాకూ అనుభూతులు, అనుభవాలు కావాలి. పగలంతా రాక్షసిలావున్న నేను రాత్రి అతిదీనంగా, ఘోరంగా చిత్రహింస ననుభవించేదాన్ని. ఎందుకూ పనికిరాని బ్రతుకుమీద రోత. యిది భరించలేక క్లబ్బులో సుందర్‌తో పరిచయం పెంచుకున్నాను. అప్పుడైనా మారతాడేమోనని. పట్టించుకోకుండా వదిలేసాడు. దానితో నాకు మరీ తిక్కరేగింది. అసలు వెళ్ళిపోదామనుకున్నాను సుందర్‌తో. కాని. ఆ దుర్మార్గుడు పెళ్ళిచేసుకోడట. దానితో వళ్లుమండి క్లబ్బు మానేశాను బుద్ధివచ్చి.

నాకు పిల్లలంటే ఎంతపిచ్చో నీకూ తెలుసు. కాని నేను దురదృష్టవంతురాల్ని. ఏ దుష్ట గడియలో నాచేత ఆ మాటలు పలికించాయి. దానితో నా జీవితమే ఎందుకూ పనికిరాని అడవి పువ్వయి పోయింది. అడవి పువ్వయితే ఏం, దాన్ని ఉపయోగించే విధానం తెలిస్తే అదో దేవుని పాదాల నాశ్రయించగలదు. అసలు నే నెందుకు పుట్టాను, తండ్రి లేకపోయినా అల్లారుముద్దుగా ఎందుకు పెరిగానో, ఎందుకు చదివానో. ఎందుకు పెళ్ళిచేసుకున్నానో. ఎందుకు చచ్చిపోతున్నానో, నాకే అర్థం కాని ప్రశ్నలివి. యిదొక 'మానియా' ఉద్యోగం చేద్దామని లెక్చరర్ పోస్టు సంపాదించాను. నా మనస్సు నా ఆధీనంలో లేనప్పుడు, పాఠాలెలా చెప్పగలను. అందుకే వాళ్ళచేత తీయించుకునే పరిస్థితి రాకముందే రాజీనామా యిచ్చాను. జీతం రాగానే తన ఖర్చుకుంచుకుని మిగిలినది నా చేతికిచ్చేవాడు. ఒకసారి వళ్ళుమండి అంతా తీసుకుని వెళ్ళి అనాథాశ్రమానికి యిచ్చి వచ్చాను. ఏమనలేదు. "మంచిపని చేశావు. మనకెలాంతైనా వుంటుంది" అన్నాడు. అందుకే యింత రెచ్చిపోయాను. నా గర్వం నన్ను బలి తీసుకుంది. ఎవరిమీద కసి? ఎందుకు? నన్నుక్షుద్రంగా తన్ని బలవంతంగా అనుభవించి. కుక్కకన్నా హీనంగా చూస్తే బాగుండు ననిపించేది. కాని, అది అసాధ్యమైన కోరిక. మరీ అపురూపమయిపోయాను. కనుపిస్తే చాలు ఆకళ్ళల్లో ఆరాధనా, యింతే చాలు అన్న తృప్తి. ఇంకెలాగా బ్రతకడం. ఈ నరకాన్ని సంవత్సరం భరించాను. ఇంక ఓపికలేదు నాలో. శేఖర్ ఎప్పటికీ అలా మారడు. నా జీవితంలో మార్పురాదు. నా పట్టుదల నేను వదులుకోను. నేను, ఆటలాడిస్తున్న కొలదీ దిగజారిపోయాడు. నేను కళ్ళ ఎదురుగా కనిపిస్తే చాలు అన్నంత దిగజారిపోయాడు. అంతేగాని పౌరుషం తెచ్చుకొని బ్రతుకుని చక్కదిద్దుకోలేక పోయాడు. ఈ ప్రపంచంలో రకరకాల మనుష్యులుంటారు. వాళ్ళెందుకలా వుంటారు. అసలలాంటి మనుషులుంటారా అనుకోవడం శుద్ధ తప్పు. వుంటారు. విపరీతమైనమనస్తత్వం గలవారుంటారు. అందులో మే మిద్దరం అంతులేని అనురాగమే నా యీ ప్రయాణానికి కారణం. అనురాగం; ద్వేషం. ప్రేమ అసహ్యాల మధ్య నలిగిపోయాను. అందరి జీవితాలు గులాబీ తోటలాంటివి. కాకపోతే నాకు దారిపొడుగునా ముళ్ళేగుచ్చుకున్నాయి. అంతే తేడా!

ఆడవాళ్ల హృదయం నవనీత మంటారు. కాని విషతుల్యమైన నాలాంటివాళ్లుకూడావుంటారు. ఒకవిధంగా నేను పిరికి దాన్ని. సంఘానికి భయపడి నే నే పని చేయలేకపోయాను. అందరితో మంచిదాన్నని పించుకోవాలనే స్వార్థం, అందుకే పతివ్రతలా భర్తసన్నిధిలో వెళ్ళిపోతున్నాను. విమ్మీ

ధూమపానం వలన దుష్ఫలితాలు

యూరోపులో పొగాకు వ
నాలుగువందల సంవత్సరాలనుండీ
చుట్టలూ, పైపులూ, ముక్కుపొడుం
వాడకంలో వున్నది. పొగ త్రా
మంది ప్రశంసించారు. 20 సంవ
వరకూ ధూమపానాన్ని ఖండించేవా
స్వల్పం. 20వ శతాబ్దంలో ఫ్యాక్టరీ
సిగరెట్లు, చుట్టలూ, పైపులూ మొద
ఎక్కువ వ్యాప్తిలో వున్నాయి. కాని
సిగరెట్ల ఉత్పత్తి, వాటి వాడకం
పైంది. దాంతో సిగరెట్లు కాల్చడ
దుష్ఫలితాలు వైద్యుల దృష్టికి వ

పొగ పీల్చడంవలన కలిగే
గురించి మొట్టమొదటిసారిగా 20 ఏ
శికా, బ్రిటన్లలో వైద్యనిపుణులు ప
1930 నుండీ, ఊపిరితిత్తి కాన్సర
గింది. ఈ వ్యాధి వచ్చిన రోగు
వీరిలో అత్యధిక సంఖ్యాకుల కీ వ్యా
వలన వచ్చిందని నిర్ధారణైంది.

కం దాదాపు
ని. సిగరెట్లు,
వంలో అది
న్ని చాలా
రాల క్రితం
సంఖ్య అతి
తయారయిన
ు వాటికన్నా
శతాబ్దంలో ఈ
రాలా ఎక్కు
వలన కలిగే
యి.

ప్రమాదాలను
క్రితం అమె
లన చేశారు.
వ్యాధి పెరి
ు పరిశీలిస్తే
ధూమపానం
తర్వాత పది

సంవత్సరాల్లో యింకా వివరమైన పరిశీలన వలన సిగరెట్లు కాల్చడానికీ, కాన్సరు వ్యాధికీ వున్న సంబంధం మరింత స్పష్టంగా రుజువైంది. బ్రిటన్‌లో, ఆ పది సంవత్సరాల్లో ఊపిరితిత్తి కాన్సరు వ్యాధి వలన మరణాల సంఖ్య 74 శాతం పెరిగింది. మహిళల్లో కూడ సిగరెట్లు కాల్చడం వలన మరణాల సంఖ్య పెరిగింది.

కాన్సరు వ్యాధికి అంకురార్పణ జరిగి, బయట పడడానికి చాలకాలం పడ్తుంది. అందువల్లనే, ధూమపానం వలన కాన్సరు వ్యాధి వస్తుందని తెలియడానికి చాల సంవత్సరాలు పట్టింది. సిగరెట్లు కాల్చని వారికి, ఊపిరితిత్తి కాన్సరు వ్యాధి రాదా అంటే రావచ్చు. కాని సిగరెట్లు బాగా ఎక్కువగా కాల్చే వారికి బహుశా రోజుకు 40 సిగరెట్లు కాల్చేవారికి 20 రెట్లు ఎక్కువగా వస్తున్నది. అలాగే, యురేనియం గనుల్లో పనిచేసేవారికి, ఆస్‌బెస్టాస్ ధూళికి గురయ్యే కార్మికులకూ, సాధారణంగా ఈ వ్యాధి వస్తోంది. కాని సిగరెట్లు తాగేవారిలో ఇంచుమించు అందరికీ ఈ వ్యాధి వస్తోంది. గ్రామీణప్రాంతాల్లో కాక, పెద్దనగరాల్లో నివసించే

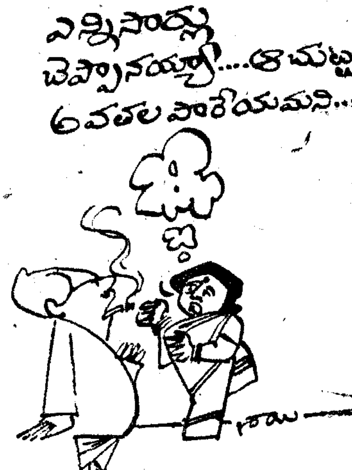

వారికి తరచుగా వస్తోంది. అయితే సిగరెట్లు కాల్చేవారికి మరీ ఎక్కువగా వస్తోంది. నగరాల్లో నివసించేవారు, గ్రామాల్లో నివసించేవారి కన్నా ఎక్కువ సిగరెట్లు కాలుస్తారు.

ఊపిరితిత్తి కాన్సర్ వ్యాధిపై జరిగిన పరిశోధనల్లో, మరణానికి యితర కారణాలుకూడా [illegible]స్తాయి. బ్రాంకైటిస్, కారొనరి థ్రాంబాసిస్ [illegible] వ్యాధులు సిగరెట్లు కాల్చే యువకులకు తర[illegible]గా వస్తున్నాయి.

బహుశా, ఈ వ్యాధుల వలన కలిగే మర[illegible] లంగ్ కాన్సర్ కన్నా ఎక్కువగా ఉండ[illegible]. నోటి కాన్సరు, గొంతు కాన్సరు, కాల[illegible]ం కాన్సరు మొదలగునవి, ఇతరులకన్నా, సి[illegible]ల్లు కాల్చేవారికి ఎక్కువగా వస్తున్నాయి.

వాస్తవానికి, 20 సంవత్సరాల వయసు[illegible]డి రోజుకు ఇరవై పైచిలుకు సిగరెట్లు కాల్చే[illegible]. అదే వయసు గలవారి కన్నా ఐదేళ్ళ త[illegible]వ బ్రతుకుతారు. రోజుకు 40 సిగరెట్లు పై[illegible]కు కాల్చేవారు 8 సంవత్సరాలు తక్కువ [illegible]తారు. 50 ఏళ్ళ వయసున్నవారు రోజుకు 20 సిగరెట్లు కాల్చేవారు కాల్చనివారికన్నా, రా[illegible] పది సంవత్సరాలో చనిపోయే అవకాశాలున్నా[illegible]. బ్రిటనులో సిగరెట్లు కాల్చడం వలన [illegible] జబ్బుల వలన ఏటా 50 వేల మంది కన్నా ఎక్కువగానే చనిపోతున్నారు. అయితే [illegible] చనిపోతున్న వారిలో ఎక్కువమంది ముస[illegible]రే ననుకోండి. కాని, ఈ కారణంగా బ్రిట[illegible] ఏటా కనీసం 1,50,000 సంవత్సరాల శ్రమజీ[illegible] (65 సంవత్సరాల వయసు కన్నా ముం[illegible]) పోతోంది. అమెరికాలో వేసిన అంచనాలు [illegible] ఇదే సమాధానాన్నిస్తున్నాయి. కెనడా, డెన్మా[illegible], హాలెండ్, స్వీడన్ దేశాల్లో అంచనాలు కూడా [illegible] విషయాన్నే ధ్రువపరుస్తున్నాయి. ఈ సమస్య[illegible] బ్రిటను ఈ కారణంగా అన్నిదేశాల కన్నా ఎక్కువ నష్టపోతోంది.

ల్నందరినీ వదిలిపోవాలంటే కష్టం
అమ్మను ఓదార్చే బాధ్యత నీదే. ద
యాలేనీ ఎవ్వరికీ తెలియనివ్వొద్దు.
కోరిక. తప్పక తీరుస్తావుకదూ, ఈ
ఆశీర్వాదాలు మీకెప్పుడూ వద్దు. నను
జీవితంతో పోరాటం సృష్టించుకుని,
దువ్వి గెలుపొందలేకపోయిన ఈ
మరచిపోవడానికి ప్రయత్నించండి
మూర్తికి, నాథస్తుడు, నా ఆరాధక
క్షమించమని వేడుకుంటున్నాను.
తప్పక. యింక శ
ప్రేమతో

డ్యూర పనిచేయడం మానేసి
"అమృతమయమైన నీ హృదయాన్ని
ఎప్పుడు మార్చుకున్నావు. అం
తమ్మన్నావు" అంటూ ఏడుస్తూ అ
పోయింది విమల. పాప ఏడవ
సరిగా లేచి పాలుపట్టి కూర్చుంది.

అందరూ వచ్చారు. అందరి స
ఆఫీసర్ భార్యగా ఘనంగా వీడ
విజయకు. చెప్పినవన్నీ యాం
న్నాడు శేఖరం. వచ్చినపని ముగి
తిరిగి ప్రయాణమై పోయారు.
శేఖరాన్ని తీసుకుని పార్కుకు వె
ఎంతోసేపు మౌనంగా కూర
అన్నాడు రవి. "చూడండి, మీర
లాభంలేదు. మాటలతో పోయేది
నాకు తెలుసు, అయినా మీరు
ప్రయత్నించాలి."

వుంటుంది.
చేసి ఈ విష
ందే నా ఆఖరి
ంటి కిరాతకి
క్షమించండి.
హ్యానికి కాలు
భాగ్యురాలిని
ఆ అనురాగ
నా బాపను
న్ని క్షమిస్తాదే
మరి,
'విజీ'
ని విమలకు.
పాషాణంలా
కేనా నన్ను
గే కూర్చుంది
ంతో తప్పని
కంలో నేవల్
లివ్వబడింది
ంగా చేస్తు
ని. అందరూ
సాయంత్రం
ు రవి.
న్న తరువాత
దిగులుపడితే
ు మీ బాధ,
చిపోవడానికి

"మీకు తెలియదు రవిగారు, విజయ ఎందుకింత అన్యాయంచేసింది. తనన్నమాటమేరకు నేనేనాడు తనమీద చెయ్యి వెయ్యలేదు. ఎందుకింత దారుణంగా శిక్షించింది. అలా కళ్ళెదురుగా కనిపిస్తే చాలనుకునేవాణ్ని, నే నేతప్పులు చెయ్యకపోయినా విజయ ఎందుకో మొదటినుండి శిక్షిస్తూనే వచ్చింది. ఆమెని ప్రేమించడమే నాతప్పు. తనను విడిచి వుండలేక పెళ్ళి చేసుకోవడమే తప్పు. నా ఆరాధనే నా జీవితాన్ని పాడుచేసింది. విజయ మాటల్లో చేతల్లో స్వర్గాన్నూహించుకొని సంతృప్తి పడ్డాను. నా అసహాయతే మా జీవితాల్ని నాశనం చేసింది. యిప్పుడు విజయ లేకుండా నేనెలా బ్రతకగలను, భగవంతుడెంతనిర్దాక్షిణ్యంగా శిక్షిస్తున్నాడు. విజయను నా అనురాగంతో ప్రేమతో, ఆరాధనతో మార్చుకుందామని నా దాన్నిగ చేసుకుందామని ప్రయత్నించాను. ఎప్పటికైనా నన్ను గుర్తించక పోతుందా, మా జీవితాలు ఆనందంగా ముగిసిపోవాలనే ఆశతో విజయను చూస్తూ ప్రాణాలు నిలబెట్టుకున్నాను. యిప్పుడెవరికోసం, ఎందుకోసం బ్రతకాలి. నా అనురాగం ప్రేమ యివేవి విజయను మార్చలేకపోయాయి. ఆమె ముందు తలవంచాను. విజయను నా దాన్నిగ చేసుకోవడంలో పూర్తిగా ఓడిపోయాను రవిగారు. ఓడిపోయాను." ఒక్కసారి దోసిట్లో, మొహం దాచుకుని, కుళ్ళి, కుళ్ళి ఏడుస్తున్న శేఖరాన్ని చూసి, చెప్పినదంతా విని, అర్థంచేసుకోవడం కోసం ప్రయత్నిస్తూ కూర్చున్నాడు రవి.

*